

# Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,  
JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ λαμβάνει δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προπληρωτέα. — Η τιμή των καταχωρήσεων δίδει εισοδή 30 λεπτά διά των στίχων του φύλλου, και 12 λεπτά διά των στίχων του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τὸν ἐργαστήριον ἐντός τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομίων Δικτατορικῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων· εἰς δὲ αἰς ἑκατέρωθεν τῶν Διοικήσεων τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 Μαρτίου. 1841.

DIMANCHE 4 Avril 1841.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Μαρτίου 1841

Ἡ κατάσταση τῶν πραγμάτων μας δικαιολογεῖ όλονὲν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς ἐλπίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἔπαυσεν ὁ λαὸς νὰ ἔχη εἰς τὴν ἐξουσίαν· αἱ περιστάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς τῶν ὁποίων ἐσχάτως ἐγίνοντο μάρτυρες, ἡδύναντο ἀναμφιβόλως νὰ ἐξυπνήσωσι παρ' ἡμῖν τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀπάτας, ὅσαι ποτὲ εἶχον κερματίσει τὸ ἔθνος εἰς πολλὰ κόμματα ἀντίζηλα· ἀλλὰ, χάρις τῷ θεῷ, ὅλοι μας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἴδμεν ὀφθαλμοφανῶς ὅπως μὲγα εἶναι τὸ διάστημα τὸ διαχωρίζον τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν τῶν 1832 καὶ ἐπέστημεν ὅτι τοῦ λοιποῦ τὸ κομματικὸν πνεῦμα δὲν ἔχει δύνανμιν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης· ἔχομεν δὲ τὴν τὴν μάλλον ἀφορμὴν νὰ ἐμμενῶμεν εἰς τὴν ιδέαν ταύτην ὅσα ὁ τύπος, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, δὲν ἡμέλῃσε νὰ κινήσῃ πάντα λίθον διὰ νὰ ἀναρρίψῃ τὰς ἀρχαίας ἔθρας καὶ ἀντιπαθείας, ἀνερευθῶν καὶ ἐξαντλῶν, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅλας τὰς πιθανότητας τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιρροῆς ἥτις ἀπεδίδετο εἰς τινὰς ιδέας ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἦν ἐποχὴν ἡ ἀναρχία διεδέχετο τὴν συγκίνησιν τὴν προξενηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πολέμου τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας δὲ ταύτης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπιχειρήσεων δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν μέγα καὶ οὐσιώδες διδάγμα, διότι ὡς πρὸς τοὺς γνώσκοντας πᾶς ὀφείλου νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα, ἡ ἀποτυχία αὕτη ἀποδεικνύει ὁποίαν τινὰ τάσιν τὸ κοινὸν πνεῦμα ἔλαβεν, ἐμφαντικώτερον ἀναμφιβόλως παρὰ τὰ ταχέα, ἐνίοτε ἴσως εὐφυῆ, ἀλλ' αἰετοτε ἀπατηλὰ ἔργα τινῶν ὀργάνων τοῦ περιοδικοῦ μας τύπου.

Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ περιοδικὸς τύπος ἐδοκίμασε παρ' ἡμῖν νὰ ὠρελῇ ἀπὸ τὰ σωζόμενα εἰσέτι μικρὰ λείψανα τοῦ μεταφυσικοῦ πνύματος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος· ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἀπέδειξε πόσον ἔχει ὀρθὴν νοῦν καὶ βαθὺ τὸ αἶσθημα τῆς ἰδίης ἐθνικότητος, μὴ ἐπιτρέψαν εἰς ιδέας κενὰς καὶ ἀορίστους καὶ ξένας ὁλωςδίῳ εἰς αὐτὸ νὰ ὑποκατασταθῶσι εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ λογικὴν, καὶ νὰ ἐλπίσωσι τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινωνίας. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ πλείστοι ἐνόησαν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται φράσεις ἡχηρὰς καὶ ὀγκώδεις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐπαγγελόμενας δὴθεν τὴν τῶν ἀρχῶν ὑπεράσπισιν, πρὸ πάντων ὅμως ὑπαγορευθεῖσας ἐπὶ σκοπῷ ῥητορικῆς ἐντυπώσεως. Εἰμποροῦσε λοιπὸν νὰ ἐλπίσῃ τις ὅτι εἰς τὸ ἔλθῃ ἡ ἀνυπόστατος καὶ ἀβάσιμος αὕτη πολεμικὴ δὲν θέλει πλέον ἐπαναληφθῇ καὶ ὅτι, διὰ τὴν ἀφορίαν τῆς, θέλουν τὴν ἐγκαταλείψει καὶ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ὅσοι ἄχρι τοῦδε χωρὶς κἀνὲν ὄφελος τὴν μετεχειρίσθησαν· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἦτο ἀναγκαῖα καὶ δευτέρα δοκιμασία.

Νέοι τινὲς τῶν ὁποίων τὸ κοινὸν οἰκτεῖρον τὴν ἀπερισκέψιαν δὲν κατέδικασε τοὺς σκοποὺς, συνέλαβον τὴν ιδέαν ὅτι ἂν ὁ περιοδικὸς τύπος πραγματευόμενος περὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν τοῦ 18 αἰῶνος δὲν ἐπενήργει ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἂν δὲν ἐκατόρθωνε νὰ προκαλέσῃ ἐκ μέρους τῆς κοινῆς γνώμης πρόδηλον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπολίτευσιν, ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ τοῦτο εἰς τὴν πολλὴν μετριότητα τὴν ὁποίαν αἱ διάφοροι ἐφημερίδες ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ τηρῶσι ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων πολιτικῶν τινῶν κομμάτων· Κατ' ὀλίγον ὀλίγον ὅθεν οἱ ἐφημεριδογράφοι μας συνέλαβον τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ φέρωσι τὰς περὶ ἀρχῶν συζητήσεις εἰς τὰ

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Συνέχεια τῆς περὶ τῶν ἐν Χαλκιδίδι ἀνευρεθεισῶν πανοπλιῶν τοῦ μεσαιῶνος ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Βύρωνος.

(Ἰδε τοῦ Ταχυδρόμου Αριθ. 11.)

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ Καταλάνοι ἔργιναν κύριον τοῦ δουκάτου τῶν Ἀθηνῶν διαδεχθέντες ἐνταῦθα τὴν Γαλλικὴν κυριαρχίαν, ἥτις ἐξηκολούθη οὐχ ἦττον νὰ ἐπικρατῇ εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Φωκίδος, τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Αἰτωλίας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σικελίας Φρειδερίκος ἐπεμψεν ὡς διοικητὴν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατασταθέντων τούτων Ἀραγονῶν ἕνα τῶν υἱῶν του λαβόντα τὸν τίτλον τοῦ δούκῃ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν νέων Πατρῶν, ὃ δὲ τίτλος αὐτὸς διατηρεῖται ἄχρι τῆς σήμερον μετὰ τῶν ἐπωνυμιῶν τῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας, διαδόχων, ὡς γνωστὸν, τῶν βασιλέων τῆς Ἀραγονίας καὶ τῆς Σικελίας. Ἀς ἀκούσωμεν ἤδη πῶς διηγείται τὰ περιστατικὰ τῆς μάχης ταύτης ἄλλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρονιστογράφος, Γάλλος τὴν καταγωγὴν, ὁ Ραμόνης Μοντανέρης, χρηματίας καὶ εἰς τῶν ἀρχηγῶν τῆς περὶ τῆς δ' λόγος Καταλανικῆς μοίρας.

“Ὁ τῶν Ἀθηνῶν δούξ Γωτιέρος Βουέννος, Κόμης τῆς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως Λέκας, παρέλαβε μὲν ἐκ τοῦ διακοσίου Καταλάνους ἐφιππου καὶ τριακοσίου πεζοῦς. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀπετέλουν μέρος τῆς οἰκίας του καὶ ἀπηλάμβανον ἀσυστάην πλήρη· εἰς δὲ τοῦ λοιποῦ Καταλάνους, ἔδωκε παραγγελίαν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ δουκάτον του καὶ συγχρόνως ἔφερε, μέρος μὲν ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ

## INTERIEUR.

ATHENES, le 3 Avril 1841.

La situation du pays continue de justifier toutes les prévisions du gouvernement, et rien dans l'aspect qu'il présente ne peut faire douter de la justesse de vues qui inspire le pouvoir. — Certes les circonstances qui viennent de se produire dans la politique de l'Europe étaient sans contredit de nature à réveiller autant que possible, en Grèce, les intérêts et les erreurs, qui, jadis, ont morcelé la nation en plusieurs partis rivaux; mais nous avons tous eu la satisfaction de pouvoir mesurer en cette occasion, la distance qui déjà sépare la Grèce d'aujourd'hui de la Grèce de 1832, et de nous convaincre, que désormais l'esprit de partis est impuissant sur l'opinion publique. Nous sommes d'autant plus fondés à entretenir cette pensée, que la presse, il faut bien en convenir, n'a rien négligé de ce qui pouvait à cette époque raviver d'anciennes rivalités, épuisant pour ainsi dire, toutes les probabilités d'influence, attribuées par quelques esprits, à des idées qui jouèrent un rôle important dans le passé, alors que l'anarchie succédait à la commotion produite par la guerre de l'indépendance.

Il y a, et il n'en faut pas douter, un enseignement d'une haute importance à tirer de la déception qui vient de suivre les tentatives dont nous venons de parler; car, pour quiconque juge les faits comme il convient de les juger, cette déception est un symptôme qui révèle la tendance de l'esprit public, bien plus éloquemment sans doute, que les œuvres de caprice, et les créations quelques fois ingénieuses de certains organes de la presse périodique.

Précédemment, et jusqu'à l'année dernière encore, la presse périodique a à fait l'essai en Grèce, de ce qui subsiste dans les esprits de la métaphysique du siècle passé, et la nation grecque a fait preuve d'un sens merveilleusement droit, en ne permettant, à des idées vagues et sans traditions dans le pays, ni de se substituer à sa logique naturelle, ni d'influencer les vrais intérêts de la société. Il fut bientôt prouvé, pour la plupart, que le peuple grec n'attachait aucune importance à des phrases plus ou moins sonores, plus ou moins passionnées, fabriquées sous forme de défense des principes, et inspirées surtout par l'envie de faire de l'éloquence. On aurait pu croire que désormais c'en était fait de cette polémique sans consistance, sans réalité, et il était permis d'espérer que sa stérilité la ferait abandonner par ceux là mêmes qui l'avaient alimentée sans résultat, mais restait cependant à faire une nouvelle épreuve.

Une pensée avait trouvé de l'écho parmi quelques jeunes hommes dont, sans condamner les intentions, le public déplorait le peu de réflexion. C'était que si la presse périodique, déclamant sur le thème du 18<sup>me</sup> siècle, ne faisait pas grand effet sur les masses, et si elle ne provoquait pas l'opinion publique à des manifestations plus clairement contraires à l'esprit du gouvernement, on ne devait l'attribuer qu'au trop de modération qu'imposaient aux différens journaux, les intérêts de certaines coteries politiques. Peu à peu quelques écrivains de la presse ne s'inspirèrent plus que de la prétention de pousser jusqu'à leurs extrêmes limites, les discussions de principes, sans s'embarasser de l'opinion de qui que ce soit.

Βασιλέως Ροβέρτου τῆς Νεαπόλεως, μέρος δὲ ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἡγεμονίαν, ἐπακοσίους Γάλλους ἵππους. Συγκεντρώσας δὲ τὴν δύναμιν ταύτην, ἐστρατολόγησε περὶ τοῦ 2,400 πεζοῦς Ἑλλήνας ἀπὸ τὸ δουκάτον του καὶ οὕτως ἔχων ἐκίνησε κατὰ τῆς Καταλανικῆς μοίρας· ἀλλ' αὕτη πληροφορηθεῖσα τὸν σκοπὸν τοῦ ἐξῆλθεν εἰς προὔπαντήσιν του σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ παρετάχθη εἰς μάχην εἰς τὰς ὥρας πεδιάδας τῆς πρὸ τῶν Ὠθῶν κειμένης· ἡ γὰρ ἐκεῖ ἦτον ἐλώδης καὶ τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν καταλανικὴν μοῖραν ὡς ἀσπίς καὶ προμαχῶν· ἀλλ' ὅταν οἱ τοῦ Γωτιέρου Βουέννος ἑκατοὶ διακοσίοι ἵππεις Καταλάνοι καὶ τριακοσίοι πεζοὶ εἶδον ὅτι πρόκειται νὰ πολεμήσωσι τοὺς ἀδελφούς των, παρέστησαν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν ἄγοντα αὐτῶν καὶ κύριον καὶ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ κατέναντε ἡμῶν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν τοὺς ὁποίους μελετᾷς νὰ καταστρέψῃς ἀδίκως, ὅθεν ἀπεφασίσαμεν νὰ συναποθάνωμεν μετ' αὐτῶν καὶ σὲ προκαλοῦμεν ἤδη εἰς μάχην καὶ λύομεν πᾶσαν πρὸς σὲ ὑποχρέωσιν μας. Ὁ δὲ δούξ ἀπήντησεν αὐτοῖς. Στραφῆτε πρὸς αὐτοὺς καὶ μερισθῆτε τὴν δυστυχίαν των. Τότε ἅπαντες οἱ Καταλάνοι συνένοθησαν καὶ παρεσκευάσθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὃ δὲ δούξ παρατήρησις ἐπίσης εἰς πόλεμον μὲ διακοσίους Γάλλους ἱππότητας φέροντας ἅπαντας χρυσοὺς μύσπας καὶ με πολλοὺς ἄλλους ἐγχυρίους ἵππους τε καὶ πεζοὺς, ὥρμησε κατὰ τῶν Καταλάνων, ποροπορευόμενος αὐτὸς μετὰ τῶν σηκίων του· ἀλλ' οἱ ἵπποι τοῦ δούκῃ πτυρέντες ἀπὸ τῶν κραυγῶν τῶν Ἀλμογαδάρων, πεζῶν στρατιωτῶν τῆς Καταλανικῆς μοίρας, ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἑλὼν οὗ ὃ δούξ ἔπεσε μετὰ τῆς σηκίας του. Ἀπαντες τότε οἱ ποροπορευόμενοι ἔτρεξαν εἰς τὸ πεδὶον τῆς μάχης καὶ οἱ Τούρκοι καὶ Τουρκοπούλοι, οἱ τῶν Καταλάνων σύμμαχοι, βλέποντες ὅτι ἡ μάχη καθίστατο σπουδαία ὥρμησαν

ἔσχατα αὐτῶν πέρατα, οὐδόλως φροντίζοντες περὶ τῶν φρονημάτων τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ.

Ἡ τοιαύτη τῶν μεταφυσικῶν ἐργασιῶν τοῦ τύπου μας φάσις ἦτο φυσικῶς τῷ λόγῳ ὅσοι παράδοξος τόσος σύντομος, ὅσοι ἀπερίσκεπτος τόσος ἀκαρπός· μάλιστα ἠθέλησαν νὰ ἐξαγωγώσωσιν ὅσον ἴσον τε τὸ θέμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τίποτε δὲν εἰσπόμενος νὰ φέρῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ ὡς χρησμοὺς ὀριστικοὺς τὰς ἀποφάσεις ἰδιωτῶν τινῶν ἀνθρώπων· ἐπομένως καὶ ἥδη ὁ τύπος δύναται ἐπιστρέφωσιν εἰς αὐτὸν νὰ λυπηθῇ τοὺς ἀπολεσθέντας αὐτοὺς κόπους. Ἀς ὁμολογήσωμεν ἡμεῖς πρῶτοι τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὅτι οἱ ἀγῶνες οὗτοι τοῦ τύπου δὲν ἀπέτυχον ἀπέναντι τῆς ἀπαθείας τοῦ ἔθνους, διὰ λόγον ἀδεξιότητος ἢ ἀνικανότητος τῶν ἐφημεριογράφων μας· ὅχι, ὁ τύπος ὠφελήθη μὲν ἰκανῶς τέχνην καὶ ἀπὸ τὴν πενίαν τῶν μὲν καὶ ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν τῶν δέ· ἐκατέρωθεν μὲν ὅλην τὴν δυνατότητα ἐπιτηδεύει νὰ διερεθίσῃ τὰς φιλοτιμίας, τὰς πεποιθήσεις, τὰς ἐπιθυμίας, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀξιώσεις τῆς ὁμήρου ἡλικίας καθὼς καὶ τὰς ὁρέξεις τῆς νεότητος. Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ τύπος δὲν ἀπέτυχε διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τῶν ἐπιχειρημάτων του, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ τῶν ἀγῶνων του περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁποῖου ἡπατήθη καιρίως· ἀντὶ νὰ φροντίσῃ πῶς νὰ ὁργανίσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν μετὰ τὸ ἀξιωματικόν κατόρθωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ὁ τύπος ἠθέλησεν ἀπειναντίας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῶν πολεμικῶν ἀγῶνων τῆς ἐπαναστάσεως, ἐξήτησεν ὅλως δυνάμειν νὰ καταστρέψῃ καὶ ὁμήσας ἀπὸ τοιαύτης ἀπάτης δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ νὰ καταστήσῃ εἰς ἀνάλογον ἦτταν. Τελείως τῆς ἀρχῆς τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἄφροντον.

Τὴν σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀσχολεῖται πρὸ πάντων περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὕλικῶν αὐτοῦ συμφερόντων τὰ ὅποια ἡ ἐπαναστατικὴ καταγλις τοσοῦτον κατέβλαεν, ἡ δὲ διαδεχθεῖσα αὐτὴν ἀναρχία τὴν ὁποίαν ἡμοναρχία κατέβλαεν, δὲν ἦτον συντελεστικὴ ἐξέλιξις εἰς τὸ νὰ ἀνορθώσῃ· ὅτι πρόκειται ἤδη νὰ ἐπιτύχωμεν εἶναι ἡ θετικὴ ὑπαρξὶς τοῦ ἔθνους, ἡ πραγματικὴ τοῦ τύχου, τὸ ὁριστικόν του εἶναι· ἰδοὺ τί πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ πάντων ὁ περιοδικὸς τύπος ἂν θέλῃ εὐκρινῶς νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐπιτρέπει εἰς τοὺς γενναίους καὶ εὐφροεῖς ἄνδρας τοὺς ἀναδεχομένους νὰ καθοδηγήσωσιν τὴν κοινὴν γνώμην. Μόνον ἐπὶ τοιαύτης βάσεως εἶναι ἤδη εὐλογον νὰ ἰδρύσωμεν ἐλπίδας καὶ ἐργασίας, αἵτινες ἐλλείπει ἐξηραλισμένης εὐημερίας, εἶναι πάντοτε ἀκατάλητοι εἰς τὸ πλῆθος καὶ γενόμενοι ὄργανον ἰδιαιτέρων παθῶν ἢ συμφερόντων κινδυνεύουν νὰ στρέψωσιν πρὸς βλάβην καὶ αὐτῶν τῶν ἀξιοτιμῶν ἰδεῶν τῶν ἐμπνευστῶν ἐκείνους οἵτινες εὐκρινῶς ἐπιζητοῦσι τὴν ἐθνικὴν πρόοδον.

Ἀλλ' ὅτι ὁ τύπος δὲν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις ἀνεδέχθη νὰ τὸ ἐνεργήσῃ καὶ διὰ νὰ ἐκτιμῇ τις πόσον ὀρθοὶ εἶναι αἱ ἰδέαι τῆς περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἔθνους, τὸ σέβας τὸ ὁποῖον τρέφει πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ πρὸς τὸν θρόνον, ἀπέναντι ὅλων τῶν φωνασιῶν τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἀντὶ νὰ καταδικάζωσιν τὴν τοιαύτην τάσιν τοῦ δημοσίου πνεύματος, ὡς ποιοῦσιν σιωπηρῶς καθ' ἐκαστὴν αἱ ἐφημερίδες μας, θέλουν πράξει φρονιμώτατα ἀντιδρῶσιν αὐτὴν ὡς κακὴν τῆς πρὸς τὸ ἔθνος διαγωγῆς των, διότι ἔχουν εἰς τὸ στάδιον τῶν πραγματικῶν συμφερόντων πολλὰ νὰ γράψωσιν εἰς τὰ ὅποια θέλουν εὐρεῖ τὸ ἔθνος προθυμώτατον νὰ δώσῃ ἀρόκισιν καὶ προσοχὴν καὶ διὰ τῶν ὑποίων δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν πολὺ δραστικώτερον παρὰ διὰ τῶν θεωριῶν τὰς ὁποίας τοσάκις ἤδη ἀνεμάσησαν.

## ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

### Ο ΑΙΩΝ.

Εἰς τὸν 141 αὐτοῦ ἀριθμὸν ἀναγινώσκωμεν ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἐφημερίς αὕτη παραπονεῖται διὰ τὴν μὴ ἀποπεράτωσιν τῶν παρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ διὰ τὴν ἀχρὶ τοῦδε ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεώς της. Δὲν θέλωμεν προσέξει οὐδὲ στιγμὴν εἰς τὰς περὶ τοῦτου ἐκκλίσεις τοῦ Αἰῶνος μὴ νοούντες τὸ ὄφελος τῆς τοιαύτης συζητήσεως.

— Κατωτέρω ὁ Αἰὼν ἀπαντᾷ εἰς τὴν Ἀθῆνάν· ἀλλ' ὁ ἐφημεριογράφος αὐτοῦ πόλεμος δὲν διαφέρει παντάπασιν τὸ κοινὸν καὶ ἐπομένως περιττὸν θεωροῦμεν νὰ τὸν ἀναλύσωμεν ἐνταῦθα.

Οἱ ἀριθμοὶ 242 καὶ 243 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος περιέχουσι μικρὰν καὶ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας ὑπερβολικὴν ἐκθεσιν τῶν παραπόνων ὅσα μέρος τῶν κατοίκων τῆς Ἰονίου πολιτείας ἔχει δῆθεν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνομεν εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ αὖθις τὴν πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν πολλὰκις παρ' ἡμῶν ἔλαβεν τοῦ νὰ μὴ γίνεσθαι ὄργανον συμφερόντων τὰ ὅποια δὲν εἶναι παντάπασιν εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμῇ.

### Η ΑΘΗΝΑ.

Ὁ 799 αὐτῆς ἀριθμὸς πραγματεύεται περὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων καὶ ὁ ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς σύστημα· ὅθεν ἐπιδοκιμάζουσα τὸ Κρητικὸν κίνημα δημοσιεύει διαφόρους προκηρύξεις τῶν ἐπὶ κεφαλῇς αὐτοῦ ἀνδρῶν.

κατὰ τὸν Γάλλον καὶ ἡ σύγκρουσις κατέστη φοβερά. ὁ ἔσχατος τοῦ δι καὶ οὐ θεός, ἐνεψύχων τὸν τὸν Καταλάνους ὥστε ἀπὸ τοὺς ἐπτακσίους ἐθρῶνους ἱππεῖς δὲν ἐσώθησαν εἰμὴ δύο μόνον· ἅπαντες οἱ λοιποὶ ἀπώλοντο, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ δούξ τῶν Ἀθηνῶν καὶ οἱ οἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρὸς καταστροφὴν τῶν Καναλίων προσελθόντες βαρύνοντες εἰς τὸν δύο τούτων διασωθέντων ἦτο ὁ ἐκ Βαρωνίας Βονιφάτιος, Κυριάρχης τοῦ Τριτημορίου τῆς Εἰβορίας ἀνὴρ ἔμπειρος καὶ τίμιος, φίλος ἀρχαίος τῆς μοίρας· ὅθεν καὶ ἅμα οἱ ἡμέτεροι τὸν ἀνεγνώρισαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸν διέσωσαν, μετὰ δὲ τὴν μάχην τῷ ἐπρότερον τὴν ἀρχηγίαν αὐτῶν, ἀλλ' οὗτος τὴν ἀπεποιήθη ἐπιμύνης·

Παρατηρήσατε ἤδη τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα περιστατικά, παραβάτετε τὰ μὲ τοὺς ἐνεργήσαντας ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀνθρώπους καὶ μὲ τὴν χώραν ἐφ' ἧς συνέβησαν καὶ θέλετε εὐκόλως ἐξῆλθαι τὰς ἐξ ἧς φυσικὰ συμπεράσματα. Τὸ πεδίου τῆς μάχης κεῖται, ὡς ἔλαβετε, μετὰ τῆς Κωπιδίας λίμνης καὶ τῶν Ὄρνων, μετὰ τῶν δύο μικρῶν λιμνῶν τῆς Ὑλικῆς καὶ τῆς Παραλίνας, μικρὸν ἀπὸ τῆς Χαλκίδος. Γράφων εἰς Ἀθῆνας διὰ τοῦ Ἑλλήνας δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ λεπτολογῇσω πλατύτερον περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐρημιμένου πεδίου, διότι ἅπαντες ἐνταῦθα γνωρίζουσι τὸ γεωγραφικὸν αὐτὰ μέρος. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατὰ τὴν μάχην ταύτην πολέμησαντας οὗτοι ἦσαν, ὡς φάνηται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἀπ' ἐτέρου Καταλάνοι καὶ Τουρκοπούλοι· εἰς τὴν παρὰ τῶν αὐτῶν στρατιωτῶν, ἀπ' ἐτέρου Καταλάνοι καὶ Τουρκοπούλοι· εἰς τὴν παρὰ τῶν ἑλλήνων δὲ οὐδὲν αὐτῶν. μάχην ἐπέβησαν ἱππότες τῆς ὑποτελῆς τῶν ἡγεμονεύοντων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Γάλλων, ὁ Κυριάρχης Χαλκίδος Βονιφάτιος.

Διασωθεὶς ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, παρακαλεῖται ἀπὸ τοὺς νικητὰς νὰ

Cette phase des travaux métaphysiques de la presse fut, comme il était facile de le prévoir, aussi courte que paradoxale, aussi dénuée de résultat que de circonspection, et ce fut vainement encore que l'on essaya le langage de l'exagération sur le thème ordinaire de l'opposition. Rien ne put décider la nation à accepter comme oracles définitifs, les sentences de quelques opinions individuelles, et cette fois encore, la presse peut faire un retour sur elle-même, pour déplorer toutes ses peines perdues.

Eh bien! nous sommes les premiers à en convenir, ce n'a pas été par suite de maladresse ou d'incapacité que les efforts de la presse ont échoué contre l'impassibilité populaire. La presse a su exploiter avec tout l'artifice désirable, et la pauvreté des uns, et l'ambition des autres, elle a su, avec tout l'art imaginable, provoquer les amour propres, les croyances, les préjugés, les espérances, les volontés, les désirs, les droits et les prétentions de l'âge mûr, aussi bien que tous les appétits de la jeunesse; en vérité ce n'est point dans l'emploi des moyens que la presse a échoué, c'est sur le choix de son terrain d'opérations qu'elle s'est trompée. Au lieu de songer à organiser l'ordre, après une victoire comme celle de la conquête de l'indépendance, la presse a voulu continuer l'œuvre des capitaines de la révolution: elle a voulu à toute force trouver à faire œuvre de destruction, et, partie d'une erreur, elle ne pouvait arriver qu'à une chute: c'était la loi de sa marche.

Dans cette époque [le peuple grec est surtout préoccupé de la restauration de ses intérêts matériels si rudement maltraités par la tourmente révolutionnaire, et par l'anarchie qui naguère encore attristait le pays, et que l'apparition de la monarchie a su apaiser. — Ce qu'il importe aujourd'hui de réaliser c'est l'existence positive du peuple, c'est sa fortune réelle, c'est son bien être définitif. Voilà ce que la presse périodique doit comprendre avant tout, si elle veut réellement entrer en possession du rôle que la civilisation moderne assigne aux hommes de cœur et d'intelligence, qui doivent guider l'opinion publique. — C'est sur cette base seulement qu'il est raisonnable aujourd'hui d'asseoir des espérances et des travaux, qui, en l'absence d'un bien être assuré, sont toujours incompréhensibles pour les masses, et risquent, étant exploités par les passions ou les intérêts particuliers, de tourner au détriment des honorables pensées qui inspirent ceux qui veulent sincèrement le progrès national.

Au reste, ce que la presse n'a pas su comprendre, le gouvernement s'est chargé de le réaliser; et pour apprécier la justesse des vues qui l'ont dirigé pour l'administration des intérêts publics, il suffit de remarquer le calme de la nation, son respect pour les lois et son dévouement au trône, en présence des déclamations de la presse opposante. Or, nous le répétons, au lieu de condamner cette tendance de l'esprit public, ainsi que le langage habituel de nos journaux le font implicitement, chacun d'eux fera bien de l'adopter pour règle de sa conduite à l'égard du pays, reconnaissant d'ailleurs, qu'ils ont un nombre infini de sujets à exploiter dans le domaine des intérêts réels, sujets auxquels la sympathie populaire est entièrement acquise, et qui leur offrent des moyens de concourir à l'amélioration morale et politique du pays, beaucoup plus sûrs, plus efficaces et plus substantiels, que les théories qu'ils ont maintenant discutées à satiété.

## REVUE DES JOURNAUX.

### LE SIÈCLE.

On lit dans le No. 241 de cette feuille un article par lequel on se plaint de ce que les travaux préparatoires de la banque ne sont pas encore terminés et de ce que la Banque n'est pas encore en fonctions. Nous ne nous arrêtons pas un seul instant devant toutes les suppositions du Siècle, ne voyant pas on pourrait abcutir cette discussion.

Plus bas nous trouvons un article du Siècle en réponse à un article de la Minerve, et comme cette polémique n'a trait à rien de bien intéressant pour personne, nous nous abstenons de l'analyser.

Les Nos 242 et 243 du même journal publient une suite longue, et, selon toute apparence, exagérée, des griefs d'une certaine partie de la population des îles Ioniennes contre le gouvernement de cet Etat. — Nous renouvellerons au Siècle, en cette circonstance, l'invitation qu'il a si souvent reçue, de ne point se faire si facilement l'organe d'intérêts que, d'Athènes, il ne peut justement apprécier.

### LA MINERVE.

Le No. 599 de cette feuille s'occupe des affaires de Crète, toujours dans le sens qu'elle a adopté dès le principe. Dans cette feuille, à la suite d'un article louant le mouvement des candiotes, on lit différentes proclamations et adresses de ceux qui se trouvent à la tête des crétois.

Quant au No 800 de ce journal, nous ne pouvons que déplorer l'inconvenant

ἀναλαβὴ τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν καὶ ἀποποιεῖται τὴν πρότασιν. Ἐδὲν εἶναι ἤδη φυσικὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι μετὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην τῶν συναδελφῶν του καταστροφὴν ὁ Βονιφάτιος αὐτὸς ἐπέτυχεν ἀπὸ τοῦ εὐνοῦντος αὐτὸν Καταλάνους τὴν ὁδὸν αὐτοῦ νὰ ἐνταρίσῃ τοῦ; ἀποθανόντας, ἐκκληρίων αὐτῶν ἔργον εὐσεβείας τὸ ὁποῖον εὐνοῦνθον μετὰ τὰς μάχας νὰ ἀφαιρῶσι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ μεϊναντας ἔχθρους ὅτι πολυτίμον εἶχον καὶ εἰς τὴν παρούσαν ἐπίσης περίστασιν δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἔσπευσαν νὰ κυριεύσωσι τοὺς χρυσοὺς μύσπας, τὰς πολυτίμους πανοπλίας καὶ πάντα τὰ ἐπιθετικὰ ὅπλα ὅσα ἡδύνατο νὰ τοὺς χρησιμεύσωσιν· τὰ ἀμυντικὰ δὲ ὅπλα βαρύτερα, καὶ ἵππους μάλλον βεβλαμμένα, ἐγκατελείφθησαν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῶν φίλων του, μετέφρων ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἰς τὴν ὅχι μακρὰν καίμην ἐδραν τῆς ἐξουσίας του, τὴν Χαλκίδα. Τὸ σχῆμα τῶν περὶ τὸν ὁ λόγος πανοπλιῶν, ἡ ἀνεπιτήδεος αὐτῶν κατασκευὴ καὶ οἱ φαινόμενοι ἐπ' αὐτῶν χτύποι, τὰ πάντα ἀποτύπρωσιν, ὅτι δὲν ἐφυλάσσοντο εἰς ὁπλοστάσιον πρὸς μνήμην φιλικὴν, μακρὰν τῆς στρατιωτικῆς ἐργείας· καὶ τῶν τοῦ μολὶς μετὰ πεντακσίαις ἐτη, κρημνισθέντος τινὸς τοῖχου ἀνεπάρη ἡ ὑπόγειος ὁλοτὴ αἰθουσα εἰς ἣν ἐφυλάσσοντο.

Αἱ πανοπλῖαι αὗται συνίστανται εἰς σιδηρὰς περικεφαλαίας Γαλλικὰς, Καταλανικὰς καὶ Τουρκοπουλικὰς ὧν αἱ τελευταῖαι εἰσὶν ἐλαφρότεραι, μάλλον βεβλαμμένα, καὶ εὐαριμώτεραι· τὸ δὲ σχῆμά των σώζεται εἰσὶν εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν καὶ Περσίαν· εἰς θώρακας κεκοσμημένους μὲ ἀνκεφάλους χαλκοῦς ἡλούς· εἰς ἐπωμίδας,

Καθ' ὅσον ἀπορρῶ τὸν δοῶ αὐτῆς ἀριθμὸν δὲν εἰμποροῦμεν εἰμὴ νὰ οἰκτείρωμεν τὸ ὅποιον περιέχει ἀποπὸν ἀρρὸν ἐνθ' καὶ ὑπηρετικαὶ ἀκόμη ἐκθέσεις λαμβάνονται ἐπ' ὅσιν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ταύτης διὰ νὰ προσβάλῃ ὑπάλλληλον τινὰ τὸν ὅποιον δὲν παύει συκοφαντοῦσα. πότε λοιπὸν θέλει αἰσθανθῇ ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λόγον ὅρια τὰ ὅποια δὲν πρέπει οὐδεὶς νὰ ὑπερβαίνει;

## ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Οἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐξακολουθοῦν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐγγί-  
ζουσιν ἤδη εἰς τὸ πέρας τῶν.

— Καθ' ὅσον τὸ κράτος βασιλεύει ἀκρα ἡσυχία.

— Πωλοῦνται ἤδη εἰς Ἀθήνας οἱ Ἑλληνικοὶ κώδικες μετὰ τῶν τροποποιούντων αὐτοὺς νεωτέρων Β. Διαταγμάτων, ἐκδοθέντες ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Ράλλη καὶ Ποτλῆ ἀδεία τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

— Ὁ Κ. Τρικούπης, πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως παρὰ τῇ Α. Β. Μ. ἀνεχώρησε διὰ Λονδίνον τὴν 31 Μαρτίου μὲ τὸ γαλλικὸν ἀτμοκίνητον.

Τοῦ χωρίου Ἀμπλιανῆς τῆς Καλλιδρόμης οἱ κάτοικοι εἶναι τὸν ἀριθμὸν 166 συγκροτοῦντες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν καὶ καταγόμενοι ἀπὸ 5 ἀδελφῶν καὶ μίαν ἀδελφὴν ὧν ὁ πρεσβύτερος εἶναι ἐννενηκοντούτης.

— Τὴν 2 τ. μ. περὶ ὧρας 6 μ. μ. ἐσπλήθη ἐνταῦθα δημότης τις Τριπόλεως Ἡλίας Παπαγιαννόπουλος διότι ἐπλήγωσε καιρίως διὰ ξιφιδίου ἑτερόν τινα Χοῦμελ καλούμενον.

— Τὴν 24 Φεβρουαρίου ἐσπλήθη εἰς Πάτρας παρὰ τῶν χωροφυλάκων ὁ Ζακύνθιος Διονύσιος Τροῦτσος διότι ἐπλήγωσε ἐντὺς καφενεῖου τὸν ὑπηρετὴν του.

— Ἐσχάτως ἐπέπεσε εἰς Τήνον χάλαζα τῆς ὁποίας εὐρέθησαν κόκκοι 9 δράμια ζυγίζοντες

— Γράφουν ἀπὸ τὰ Χανιά.

Οἱ Πρόξενοι μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Λάκους ὅπου ἦσαν συναγμένοι ἱκανοὶ ἐνοπλοὶ χριστιανοὶ· συνανοηθέντες δὲ μὲ ἓνα τῶν ἀρχηγῶν τῶν τελευταίων τούτων, οἱ πρόξενοι ἐπληροφορήθησαν παρ' αὐτοῦ ὅτι οἱ χριστιανοὶ Κρήτες συνήλθον διὰ νὰ ἀπευθύνωσιν εἰς τὰς τρεῖς δυνάμεις τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν αἰτησὶν περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν, ὅτι ἂν καὶ ἦναι ἐνοπλοὶ δὲν ἔχουσιν ὅμως σκοπὸν νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου καὶ ὅτι δὲν θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν βίαν εἰμὴ ἐὰν προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν ὑπαρξίν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν. Οἱ πρόξενοι ζητήσαντες παρ' αὐτῶν ὁμῆρους ἐγγνωμένους τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἐπανήλθον εἰς Χανιά διὰ νὰ συνενωθῶσι μὲ τὸν Πασᾶ, ἀλλ' οὗτος ἀπήγγειλε νὰ ἀποπλισθῶσιν οἱ χριστιανοὶ καὶ τοὺς ὑπεσχέθη ἐπὶ τῷ ὄρω τούτῳ γενικήν ἀμνηστίαν, τὴν ὁποίαν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπεποιήθησαν· τότε οἱ πρόξενοι ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς ἐνόπλους χριστιανούς ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἀποδοχίμαζον τὰ κινήματά τῶν καὶ θεωροῦσιν ὑπευθύνους αὐτῶν τοὺς διεσθύνοντας τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

Οἱ Τούρκοι ἐκλείσθησαν εἰς τὰ φρούρια καὶ ὁ Πασᾶς ἀπεκδέχεται ὁδηγίας παρὰ τῆς Υ. Πόρτας.

Ἀριθ. ἔγγρ. 2,931

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Βασίλειον Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς.

Πολλοὶ τῶν δημοτῶν ἐξακολουθοῦν μέχρι τοῦδε, δσάκις δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὰς ἀπαφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν τὰς ἐκδοιδέμεναι ἐπὶ ἐνστάσεων ἢ παραπόνων τῶν, ἀφορόντων τὰς στρατολογίας ἢ τὰς δημαρρεσίας, νὰ ἀναφέρονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν γραμματείαν, προσβάλλοντες τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Γραμματεία εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν δύναται νὰ ἀποφασίξῃ χωρὶς προηγουμένους νὰ ζητήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες παρὰ τῆς ἀρμοδίας Διοικητικῆς ἀρχῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς προερχομένης ἐκ τούτου θραδύτητος καὶ ματαιογραφίας, σὰς προσκαλοῦμεν νὰ διακηρύξῃτε διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας κατοίκους, ὅτι δσάκις ἔχουν ἀνάγκην νὰ προσβάλωσι ὁποιαδήποτε ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς τῶν ἀρχῆς, ὀφείλουσι νὰ διαβιβάζωσι τὴν περὶ τούτου ἁναφορὰν τῶν εἰς τὴν Γραμματείαν διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Γραμματείαν μὲ τὰς δεούσας παρατηρήσεις τῆς, διὰ νὰ δύναται νὰ ἀποφασίξῃ ἐπ' αὐτῆς ὀριστικῶς.

Ἡ διακηρύξις σας θέλει διαλαμβάνει προσέτι ὅτι τότε μόνον δύναται οἱ δημόται ν' ἀναφέρονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν, δσάκις παρατηρήσωσιν ὅτι ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ἀναβάλλει διὰ πολλὸν καιρὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν, καὶ τέλος ὅτι ἐὰν δὲν συμμορφωθῶσι μὲ τὴν διάταξιν ταύτην,

περιβραχύνει, περιμηριδία, ἐπιγονάτια καὶ περικνημίδια· ἐκτὸς δὲ τούτων εἰς χροῖα σιδηρὰ πέταλα τὰ ὅποια συνήπτοντο διὰ φολιδωτοῦ ἐλάσματος προσαρτωμένον εἰς τὸ νικητῶν λινὸν περιβλήμα καὶ ἀσιζόμενον τὰ νῦτα τοῦ στρατιώτου μέχρι τῆς ἐνώσεως τοῦ περιβλήματος τούτου μὲ τὸν θώρακα. Ἐν τῶν φολιδωτῶν αὐτῶν περιβλήματι διετηρήθη ὁλόκληρον, διασώθησαν δὲ καὶ ἄλλων πολλῶν ἱκανὰ τεμάχια· ἐντὸς πολλῶν περικνημίδων σώζονται οἱ λινοὶ καὶ χαλκοὶ πῖλοι ὀτίνες ἐπροφύλαττον τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς ὄπλισμα. Πολλοὶ θώρακες διατήρησαν τοὺς ὀχρεῖς τῶν. Μία τῶν ὀγκωδεστέρων περικνημίδων φέρει κτύπον βοτάνου ἐπικυρθέντα ἀπὸ τοῦς εἰσβαροῦς βραχίονας τῶν ὁποίων ἐν μόνον πλῆγμα ἤρκει διὰ νὰ συντρίβῃ τὴν κεφαλὴν· ἀνωθεν ἐνὸς τῶν θωρακῶν φαίνεται ὁ τύπος τοῦ χύτου καὶ γοθικά γράμματα τοῦ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 14 αἰῶνος ἐκτεθειμένου σχήματος· τὰ πέταλα εἶναι πάμπολλα. Προσέθετε δὲ εἰς ταῦτα πάντα τετραπλευροὺς ἀκοντίων αἰχμὰς τὰς ὁποίας οἱ Καταλάνοι ἐστόμουν ἀκοντίζοντες ἐπὶ τῶν περῶν, καὶ αἰχμὰς βελῶν καὶ αἰχμὰς προβολίων τῶν ὁποίων σώζονται τεμάχια, καὶ πλῆθος σιδηρῶν ἀστέρων, δι' ὧν ῥιπτομένων ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱπποῶν ἀνεστέλλετο ἡ ὁρμή των καὶ ὅτετε πεισθῇ ὅτι αἱ ἀνευρεθεῖσαι ἐν Χαλκίδι πανοπλῖαι εἰμπορῶν νὰ γίνωσιν ἀντικείμενον περιέρχου μελέτης. Τὸ κατ' ἐμὲ ὁμολογῶ χάριτας εἰς τὴν Α. Μ. διότι ὑπόδεχσε νὰ διατάξῃ τὴν εἰς Ἀθήνας μεταφορὰν τῶν ὅπου δύναται θραδύτερον ὁμοῦ μὲ τὰ πολλὰ ἐνταῦθα σωζόμενα Γαλλικά νομήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ δουκάτου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἄλλα ἐπὶ μαρμάρων γεγλυμένα παράσημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτον ἔμβρυον Μουσίου τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἐποχῆς. Ἀπαντὰ τὰ τοιαῦτα

article qu'on y rencontre, et dans lequel figurent jusqu'à des rapports de valets, le tout pour servir la Minerve contre un employé qu'elle poursuit sans relâche de ses calomnies. — Quand donc la Minerve sentira-t-elle qu'il est des bornes, et une certaine sévérité de langage qu'elle ne doit jamais franchir.

## FAITS DIVERS.

Les élections municipales continuent dans toutes les provinces et touchent à leur terme.

Les nouvelles de l'intérieur mentionnent une tranquillité parfaite sur tous les points du royaume.

On vient de mettre en vente dans les librairies d'Athènes les *Codes Helleniques* rédigés par MM<sup>rs</sup> Rhaly et Botly sous les auspices du Ministère de la Justice.

M<sup>r</sup>. Tricoupis Ministre plénipotentiaire du Roi de la Grèce près S. M. B. est parti pour Londres par le paquebôt français du 31 mars.

— On écrit de la Canée:

Les consuls se sont rendus au village de Lakos où les chrétiens en armes et en assez grand nombre se trouvaient rassemblés. Ayant eu une entrevue avec un des chefs, les consuls apprirent de lui: que les chrétiens de Candie se trouvent rassemblés pour adresser aux trois puissances de France, de Russie et d'Angleterre, une pétition dans le but d'en obtenir une amélioration de leur sort; — que, bien qu'ils se trouvent armés, les chrétiens n'ont pas l'intention de troubler la tranquillité du pays, et qu'ils ne feront usage de la force qu'en cas d'attaque de la part des turcs, et pour défendre leur vie et leur cause.

— Les consuls les ayant invités à leur donner des otages en garantie de la tranquillité publique, retournèrent à la Canée pour s'entendre avec le pacha. Celui-ci exigea que les chrétiens déposassent les armes et leur promit une amnistie générale, que ces derniers refusèrent. Les consuls leur firent alors savoir, que leurs gouvernements désapprouvaient leur mouvement et en rejetaient la responsabilité sur ceux qui le dirigent.

Les turcs se sont renfermés dans les forteresses et le pacha attend les instructions de la S. Porte.

## NOUVELLES EXTERIEURES.

### FRANCE

11 mars. — La politique proprement dite n'a offert qu'un bien faible intérêt pendant cette décade. Aucun fait important n'a surgi. Tout s'est borné à quelques conversations politiques dont la plus intéressante a eu lieu à la chambre des députés dans la séance du 7, au sujet de l'esclavage; un débat assez vif s'est engagé entre les partisans de l'abolition et ceux qui veulent le maintien de l'esclavage; nous voyons avec plaisir, que, sans préjuger le principe de la question, on se montre en général disposé à accorder aux colonies des députés directs, au lieu de simples délégués, qu'on leur avait accordé jusqu'à présent; du reste ce débat n'a encore abouti à aucun résultat, la chambre ne s'étant pas trouvée en nombre pour voter dans la séance du 7.

L'affaire de l'arrestation du gérant et du rédacteur en chef de la *France*, qui a causé tant de rumeur dans la presse, s'est enfin dénouée par la mise en liberté des deux journalistes, qui sont renvoyés devant la cour d'assises; non plus sous la prévention de faux, mais sous la simple accusation d'offense envers la personne du roi.

Une illustration militaire s'est éteinte pendant ces dix jours; le maréchal duc de Bellune a succombé à la suite d'une longue et douloureuse maladie.

Un de nos ministres, M. Teste, est sur le point de se retirer, à cause de l'état de sa santé qui inspire, dit-on, de graves inquiétudes; les médecins ont déclaré que de trois mois au moins il lui serait impossible de reprendre ses travaux; en conséquence, on croit que l'interim du portefeuille des travaux publics va être accordé à M. Cunin-Gridaine, ministre du commerce et de l'agriculture.

### ETATS-UNIS.

Le monde financier vient d'éprouver une nouvelle commotion dont il est impossible encore de mesurer l'étendue et les désastres. La banque des Etats-Unis, pour la troisième fois, pour la dernière fois, sans doute, s'est déclarée en banqueroute; elle a suspendu ses paiements en espèces. Ainsi se sont réalisées les prévisions de ceux qui, depuis long temps, avaient annoncé que la résurrection du géant déchu ne serait qu'une convulsion galvanique. Cette vie factice n'a pas même eu la durée que voulaient bien lui accorder les plus méfians, les plus incrédules. Les ressources que la banque disait avoir préparées pendant les 17 mois de la précédente, les forcées qu'elle prétendait avoir trouvées dans ce long sommeil, tout cela n'a enfanté que quinze jours d'une existence la borieuse, n'a abouti qu'à une catastrophe après laquelle il ne peu plus y avoir d'avenir.

Les causes de la nouvelle suspension ne sont encore qu'imparfaitement connues. On assure que la banque, après avoir payé des sommes considérables jusqu'à deux heures de l'après-midi, était sur le point de fermer ses bureaux, lorsqu'est arrivée une traite inattendue de cent mille dollars, à laquelle il a été impossible de faire face. Quelques on dit donnent à la traite une valeur beaucoup plus considérable. Peu importe le chiffre; ce qu'il y a de certain et d'important, c'est que les directeurs ont officiellement déclaré la décessité fatale dans laquelle ils se trouvaient de suspendre leurs paiements. Voici la dite déclaration:

Λείψανα εἶναι ἄξια τῆς μελέτης τῶν ἐθνῶν· ἡ Ἑλλάς θέλει βέβαια σπουδάσει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ ἢν πρῶτον μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς εἰς τὸ μέγα Ῥωμαϊκὸν Κράτος καὶ μετέπειτα εἰς τὸ Βυζαντινὸν, ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ ἰδίαν ὑπαρξίν καὶ νὰ συγκατατάσσεται μετὰ τῶν ἀνεξαρτήτων ἡγεμονιῶν. Καὶ μὲν εἰς τὸ διάστημα τῶν 399 ἐτῶν τῶν διελθόντων ἀπὸ τῆς κατακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Γάλλων μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατακτήσεως τῆς Πελοποννήσου, ὅλαι σχεδὸν αἱ ἀποτελοῦσαι ἡδὴ τὸ Βασ. τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι ἐδοικέθησαν ἀπὸ ξένους, τοὺς Γάλλους ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ Ἑλληνικὰ χρονικά κηρύττουσι τὴν ἀκηλίδωτον καλὴν πίστιν αὐτῶν, τὴν σπανίαν γενναιοφροσύνην καὶ τὴν ἀτάραχον τόλμην, ἡ δὲ Ἑλλάς διὰ τῶν μεταβολῶν αὐτῶν τῆς τύχης τῆς, ἐμπόρεσε τοῦλάχιστον νὰ συλλέξῃ, ἐν μέσῳ τῆς δυστυχίας τῆς, φρονήματα γενναιοσύνης καὶ ἀνεξαρτησίας τὰ ὁποῖα ἐμελλόν μετέπειτα νὰ φέρωσι τόσον πολυτίμους καρπούς. Νομίζω δὲ ὅτι ἐνῆλκον εἰς ἔθνος τὸ ὅποιον τόσον εὐγενῶς συντελέσειν εἰς τὴν παρούσαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν, δύναται χωρὶς φόβον νὰ ἐγγίσῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ἔθνους, νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ἰδικὴν μοῦ καὶ τὴν τῶν ἄλλων μνήμην ὅτι πρὶν ἢ ἡ Γαλλία ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν τὴν ὁποίαν τὰ τέκνα τῆς ἡγόρασαν μὲ τὸσάυτας θυσίας καὶ τόσῃν ἐπιμονῇν εἰς τὸν ἱερὸν αὐτῆς ἀγῶνα, ἱππῶται Γάλλοι εἶχον συστήσει εἰς τὸν τόπον τούτων ἂν ὅχι ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, τοῦλάχιστον κατάστασιν, πραγμάτων οὐδὲ ἀνέντιμον, οὐδὲ ἀδόξον.

Βύρων.

καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διευθύνωσιν ἀναφορὰς τῶν εἰς τὴν Γραμματεῖαν, ἢ Γραμματεῖαν θέλει τὰς ἀποπέμψει, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ὑπ' ὄψιν.

Ἐντοσούτω κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σῶς παραστήσωμεν, Κύριοι, ὅτι δεδιότες, δόξακις σῶς διευθύνονται αἰτήσεις παρὰ ἰδιωτῶν, νὰ κάμῃτε εἰς αὐτὰς τὴν ἀνέγκουσαν ἐνέργειαν ὅσον ἐνεστὶ ταχύτερον, καὶ νὰ τοῖς κοινοποιεῖτε τὰ ἐνεργηθέντα, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἀναβολῆς, νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Γραμματεῖαν, καὶ νὰ προκαλῶσι διὰ τοῦτου διεξοδικὰς ἀλληλογραφίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατεῖας.  
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

## ἘΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

11. Μαρτίου.

Ἐντὸς τῶν δέκα τελευταίων ἡμερῶν δὲν βλέπομεν εἰς τὴν κυρίως λεγομένην πολιτικὴν τίποτε περίεργον· εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας δὲν ἀπαντᾷ τις εἰμὴ συζητήσεις τινὰς τῶν βουλῶν ἐξ ὧν ἡ σημαντικωτέρα ἐγένετο, ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων τὴν 7 τοῦ ἐνεστώτος, περὶ τῆς δουλείας, μεταξὺ τῶν διωκόντων τὴν καταργήσιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀποικίας καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐπιμένουν εἰς τὴν διατήρησίν της· εὐχαρίστως δὲ ἐξήγαμεν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ταύτης ὅτι ἡ βουλὴ χωρὶς νὰ προδικάσῃ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, φαίνεται διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ἀποίκους πλείοντα ἢ ὅσα εἶχον ἄχρι τοῦδε πολιτικὰ δικαιώματα· εἴπομεν ὅτι ἡ βουλὴ φαίνεται διατεθειμένη, διότι δὲν ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς τι, ὡς μὴ εὐρεθέντων κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρόντων ἱκανῶν βουλευτῶν διὰ νὰ γενῇ ψηφισθῇ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ἡ Γ α λ λ ι α ἤτις ἐπροξένησε τόσον θόρυβον εἰς τὸν τύπον, ἐτελείωσε τελευταίον ἀπολυθέντων τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ παραπεμφθέντων εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον, ὅχι πλὴν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἀλλὰ ἐπὶ ἀπλῇ ὑβρεὶ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως.

Εἰς τὴν ἀρχαίων στρατορχῶν τῆς Γαλλίας, ὁ Δούξ τοῦ Βελλουνού, ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον ἀσθένειαν.

Εἰς δὲ τῶν ὑπουργῶν μας ὁ Κ. Τέσσης, παραιτήθη, ὡς λέγουσιν, διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς υγείας του· οἱ ἱατροὶ ἀνέγγειλον ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐργασίας τοῦλάχιστον ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὅθεν νομίζεται ἐν γένει ὅτι, τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων θέλει ἀνατεθεῖ προσωρινῶς εἰς τὸν Κ. Κυνὸν Γριδαῖνον, ὑπουργὸν ἤδη τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας.

### Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰ τὰς πολιτείας ταύτας συνέβη μέγα δυστύχημα τοῦ ὅποιου εἶναι τῶντι δύσκολον νὰ καταλογισθῇ τὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Τράπεζα τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν ἐκέρχεν ἐαυτὴν ἐν καταστάσει πτωχείας διὰ τρίτην καὶ ἰσως τελευταίαν φορὰν καὶ διέκοψε τὰς εἰς χρήματα πληρωμὰς τῆς. Οὕτως πλῆθυσαν αἱ προεργασίαι ἐκείνων οἵτινες πρό καιροῦ ἀνέγγειλον ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ πεπτωκότος γίγαντος δὲν θέλει εἶσθαι εἰμὴ σπασμὸς γαλβανικῶς· ἀλλ' ὁ πεπτωκὸς οὗτος ὅς ἐστι δυνάμει καὶ ὡς ὅσον προέβλεπον αἱ δυσπιστοτέραι τῶν ἀνθρώπων· οἱ πόροι τοῦ ὅποιου· ἔλεγον ἡ Τράπεζα ὅτι παρασκευάσεν ἐντὸς τῶν ἑπτακαίδεκα μηνῶν τῆς προλαβούσης διακοπῆς, αἱ δυνάμεις τὰς ὁποίας ὑπέθετεν ὅτι ἀνέλαβεν ἐντὸς τοῦ μακροῦ αὐτοῦ ὕπνου, πάντα ταῦτα δὲν παρήγαγον εἰμὴ δεκαπέντε ἡμερῶν ὑπαρξὴν μετὰ τὴν ὅποιαν συνέβη καταστροφὴ ἀθεράπευτος πλὴν.

Τῆς νέας ταύτης διακοπῆς τὰ αἷτια δὲν εἶναι εἰσαίτι ἐντελῶς γνωστά. Βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Τράπεζα πληρώσασα σημαντικὰ ποσὰ μέχρι τῶν δύο ὥρων μετὰ μεσημβρίαν ἦτον ἐτοιμὴ νὰ κλείσῃ τὰ γραφεῖά της ὅτε ἐπαρκευασθῇ ἀπροσδοκῆτως συναλλαγματικῇ 100,000 δολλάρων, τὴν ὅποιαν δὲν ἦτον δυνατόν νὰ ἐξαργυρώσῃ· τινὲς λέγουσιν ὅτι τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς ἦτο πολὺ μεγαλύτερον· ἀλλὰ τὸ περὶ τοῦ ποσοῦ εἶναι ἀδιάρητον, τὸ βεβαιὸν καὶ ἐναμφισβήτητον εἶναι ὅτι αἱ διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς ἀνέγγειλον ἐπισήμως τὴν ὁλιθερὰν ἀνάγκην εἰς τὴν εὐρίσκονταί νὰ διακόψωσι τὰς πληρωμὰς τῶν.

Ἰδοὺ ἡ περὶ τοῦτου ἀγγελία αὐτῶν εἰς τὴν ὅποιαν ἕκαστος θέλει ἰδεῖ ζωγραφημένην μνησικακίαν μάλλον ἢ εὐκρίνην θλίψιν.

### Τράπεζα τῶν ἠνωμένων ἐπικρατειῶν 4 Φεβρουαρίου 1841.

Ἐν εἰδικῷ συμβουλίῳ τῆς Τραπεζῆς τῶν ἠνωμένων ἐπικρατειῶν ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς. Ἐπειδὴ ἡ Τράπεζα τῶν ἠνωμένων ἐπικρατειῶν, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸ κοινὸν ὑποχρεώσεις της ἐπρασθῆναι καλῇ τῇ πίστει νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ διατηρήσῃ τὰς εἰς χρήματα πληρωμὰς της καὶ ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου ἐπληρώσεν εἰς χρήματα περὶ τὰς ἑκατομύρια δολλάρων καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀγῶνες τοῦ ὅποιου ἡ Τράπεζα αὕτη ἔκαμεν πρὸς διατήρησιν τῶν πληρωμῶν τῆς ἀπέβησαν μάταιαι διὰ τὴν προμελετημένην καὶ ἐκτακτὴν ἀπαίτησιν τῶν ἐνεστώτων αὐτῆς ὑποχρεώσεων.

Ἀπεφασίσθη ὅτι αἱ διευθυνταὶ θέλουσιν προσπαθῆσαι νὰ συλλέξωσιν ὅλας τὰς πιστώσεις καὶ νὰ ἐξαργυρώσωσιν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας τῆς Τραπεζῆς ταύτης διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐπαναλάβῃ αὕτη τὰς πληρωμὰς τῆς ὡς ἐν ὧν τε προσεχέστερον.

Ἀπεφασίσθη πρὸς ταῦτα νὰ δημοσιευθῇ ἡ παρούσα.

Α. Λαρδνέρος Ταμίας.

Ἀναγινώσκοντες εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῶν ἠνωμένων ἐπικρατειῶν. Εἰς τὸν Κ. Μακ-λεόδην, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὅποιου δύναται ἰσως νὰ προκύβῃ πόλεμος μετὰ τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐπετρέπη νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, μολὼν ὅτι ὁλόκληρος σκεδὼν ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος ἐθεώρησε τὸ ἐγγύημα ὡς μὴ ὅν ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐπαγγαίωσιν τὴν ἐπὶ ἐγγύησιν ἀπύλυσιν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀρκφόρτου πληροφρονηθέντες τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δικαστηρίου, συνήλθον ἐνὸς καὶ περιστοιχισάντες τὴν φυλακὴν συνελάβον τὸν Κ. Μακ-λεόδην καὶ τὴν στιγμὴν ἐξήγαγον ἐκείθεν καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτοῖς, ἰδίᾳ ἔξουσία· ὁ σκεπὶς τῶν στασιαστῶν ἦτο νὰ δώσωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ καταστραφέντος πλείονα καὶρόν νὰ παρεμβῇ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν κράτησιν τοῦ Κ. Μακ-λεόδου ἐπ' ἰδίῳ ὀνόματι. Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες αἰτίνες ἐξήττησαν πολλὰ καὶ κατὰ τοῦ Κ. Μακ-λεόδου καὶ κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἀρχῶν, κατακρίνουσι σήμερον τοὺς στασιαστὰς μὴ πικράν, ἐκ τούτου δὲ ἡ κακοτυχία εἰσπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁλίγον ἐφρόντιζον εὐλακρῶς περὶ τῆς κρατικῆς τοῦ εἰρημένου Ἀγγλου.

Ἄλλη Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς ἐξηγεῖ ὡς ἑφεξῆς τὴν ἀνωτέρω εἰδησιν. Εἶναι ψευδὲς αἱ περὶ στάσεως τῶν κατοίκων τοῦ Ἀρκφόρτου εἰδήσεις· καὶ μὲν ἐγένετο σύνοδος αὐτῶν καὶ ταράχῃ ὅταν διεδόθη ἡ εἰδησις ὅτι ἐπετρέπη εἰς τὸν Κ. Μακ-λεόδην νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ἀλλ' οὗτος δὲν συνελέγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οὐδὲ ἐβιάσθη πάλιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν φυλακὴν, διότι δὲν εἶχε ποτὲ ἐξέλθει αὐτῆς. Οἱ προτεινάντες νὰ ἐγγυηθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀμερικανοὶ θεωροῦντες τὴν κακὴν ἐντύπωσιν τὴν ὅποιαν ἡ πράξις αὕτη ἐπρόκειντο εἰς τοὺς συμπολίτας τῶν, δὲν ἐπέμεινον εἰς τὴν πρόστασιν τῶν. Ἀφ' ἐτέρου παρεμβάσαντες καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου ἡ Κ α ρ ο λ ι ν α τὸ ποσὸν τῆς ἥδη ζητουμένης ἐγγυήσεως ἀναβαίνει εἰς 12,000 τάλαντα· εἶναι ὅμως οὐχ' ἥττον ἐξέβαιον ὅτι αἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρκφόρτου ἀπεφάναντο ὅτι ἐὼς φυλακισμένος δύναται ν' ἀποκτήσῃ προσωρινῶς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐπὶ ἐγγύησει· καὶ εἶναι πιθανόν νὰ θελήσωσιν αἱ ἐν Καναδᾷ Ἀγγλοὶ νὰ ἐπελευθερώσιν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ νόμου καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς ἐκπεδῶν ἕνα τῶν κυριωτέρων λόγων τῆς ἐγερθείσης μετὰ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐριδος.

Ἐφθάσαν εἰς Λονδίνον ἀπὸ τῶν ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰδήσεις μέχρι τῶν 13 Φεβρουαρίου· ἡ Τράπεζα ἐξήκολούθη νὰ ᾖ καὶ κλειστή. ὁ μέγας ὀρκωτικὸς σύλλογος, μετὰ δύο ἡ τριῶν ἡμερῶν συζητήσεων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κ. Μακ-λεόδου, τὸν παρέπεμψεν ἐπὶ φ ὄ ν ω ς. Θέλει δὲ διαμείνειν ἐν τῇ φυλακῇ μέχρι τοῦ ἀρμόδιον δικαστηρίου τὸ ὅποιον συγκαλεῖται τὴν 4 Μαρτίου ἀποφασίσαι περὶ αὐτοῦ.

## ΤΟΥΡΚΙΑ.

— Κωνσταντινούπολις 17 Μαρτίου.

Φαίνεται ὅτι δὲν ἀπεφασίσθη εἰσαίτι ὁριστικῶς ὅποια ἀπάντησις θέλει δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Υ. Π. εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὅποιαν ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς ἀπέστειλε εἰς τὸν Μίγαν Βεζίρην διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μεσολαβήσῃ αὐτοῦ τὴν τροποποίησιν τινῶν ἐκ τῶν ὥρων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Χ α τ ἰ Σερ ρ ι ο ῦ δι' οὗ ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ἡ κληρονομικὴ διαίτησις τῆς Αἰγύπτου· ἀλλ' ἡ Υ. Π. ἀσχολεῖται εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνεκδότης καὶ αἱ ὑπουργοὶ συναλλοῦν ἐπὶ τοῦτο πολλὰκις ἥδη, χωρὶς ὅμως νὰ διακινωθῇ τι εἰς τὸ κοινόν. Ὁ Ρεσχίδ Πασσᾶς ἐλπίζει ὁμοίως πολλὰκις τινὰς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συμμάχων δυνάμεων, ἀλλ' ἡ ἀποκοινὸς οὐκ εἶναι ἡ ὅποια ἐμαλλὴ νὰ γένη μετὰ τῶν ὀθωμανῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν Γενικών, δὲν ἐκατορθώθη εἰσαίτι ἐνεκα κωλυμάτων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῶν. Πεντικῶς δὲ φρονεῖται ὅτι ἡ ὑπόθεσις θέλει λάβει ταχὺ καὶ εὐχάριστον πέρας.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

« Banque des Etats-Unis, 4 février 1841.

« Dans un meeting spécial du conseil des directeurs de la banque des Etats-Unis, tenu dans les bureaux de la banque, le préambule et les résolutions qui suivent ont été adoptés unanimement :

« Attendu que la banque des Etats-Unis, en accomplissement de ses engagements envers le public, a fait, libéralement et de bonne foi, un effort pour reprendre et maintenir ses paiements en espèces, ayant, depuis le 15 janvier dernier, payé en espèces ou numéraire une somme qui n'est guère ou plutôt qui n'est pas moindre de six millions de dollars; et attendu que l'effort fait par cette banque pour maintenir les paiements en espèces, ayant, depuis le 15 janvier dernier, payé en espèces ou numéraire une somme qui n'est guère ou plutôt qui n'est pas moindre de six millions de dollars; et attendu que l'effort fait par cette banque pour maintenir les paiements en espèces, a été rendu impuissant par l'accumulation intentionnelle et l'exigence extraordinaire de ses obligations présentes, il est, en conséquence, Résolu que tous les efforts seront faits par les directeurs pour collecter les créances et convertir en espèces les propriétés (assets) de cette banque, dans le but de reprendre les paiements en espèces le plutôt que cela sera praticable.

« Résolu que les précédents préambule et résolutions seront publiés.

Extraits des minutes, A. LARDNER, caissier »

MAC-LEOD. — On lis d'abord dans le *Courier des Etats-Unis* Mac Léod, sur la tête duquel repose peut-être une question de guerre entre les Etats-Unis et l'Angleterre a été admis à donner caution, malgré l'avis à peu près unanime, émis par la presse américaine, que son crime n'était pas de ceux qui pût autoriser la mise en liberté sous caution. En apprenant la décision du juge, les habitants de Lockport se sont réunis en armes, ont tiré le canon d'alarme, et ont investi la prison Mac Léod a été saisi par eux au moment où il sortait, et reconduit au cachot de par l'autorité populaire. Le but des émeutiers a été de donner au propriétaire du steamboat incendié, le temps d'intervenir et de faire arrêter Mac Léod pour son compte, en se portant partie civile. Les journaux américains qui, en général, avaient fait de la grande prose contre Mac Léod et les autorités britanniques, n'ont aujourd'hui d'indignation que contre les émeutiers de Lockport, ce qui pourrait faire croire aux médians que la détention de Mac Léod, malgré leurs belles phrases, ne les embarrassait guère moins que l'Angleterre.

Un autre journal américain explique la nouvelle que l'on vient de lire, de la manière suivante :

« Les récits de l'émotion des habitants de Lockport sont démentis. Il y a bien eu *méninge* et grande fermentation à la nouvelle que le prisonnier avait été admis à donner caution; mais Mac Léod n'ayant pas été mis en liberté, n'a pas été arrêté par le peuple et reconduit en prison. Les américains qui s'étaient offerts pour sa caution, reculant devant les manifestations de leurs consoitoyens, ont retiré leurs offres. D'un autre côté, le propriétaire du steamboat la *Caroline* est intervenu, et le montant de la caution, présentement exigée pour Mac Léod, s'élève à 12,000 dollars. Un fait n'en reste pas moins établi, c'est qu'un juge ou des juges de Lockport ont déclaré que le prisonnier pouvait être admis à recouvrer sa liberté provisoire sous caution, et on doit s'attendre à voir les Anglais du Canada mettre à profit cette tolérance de la loi américaine, et faire disparaître ainsi l'un des plus grands dangers de la discussion élevée entre les deux gouvernements. »

Les nouvelles des Etats-Unis arrivées à Londres vont jusqu'au 13 février. La banque des Etats-Unis était toujours en suspension. Ses actions étaient cotées à 26, le 12 février.

Le grand jury, après s'être occupé pendant deux ou trois jours de l'instruction de l'affaire de M. Mac-Léod, a rendu contre lui un bill pour meurtre. Il doit rester détenu jusqu'à ce que la cour de Oyer et Terminer, qui doit s'assembler le 4 mars, ait prononcé sur son sort.

(Sémaphore)

## TURQUIE

CONSTANTINOPLE 17 Mars.

Il paraît qu'il n'y a encore rien de définitivement décidé relativement à la réponse que la S. Porte se propose de faire à la dépêche que Méhémet-Ali a adressé au Grand-Vizir, pour solliciter par son entremise des modifications à quelques unes des clauses stipulées dans le *Hatti-Schériff* impérial qui lui concède l'hérédité du gouvernement d'Egypte. Cependant on s'en occupe sans relâche, et les ministres de Sa Hautesse ont déjà eu plusieurs réunions à ce sujet; mais sans que rien ait transpiré dans le public. S. Exc. Reschid pachia a aussi de fréquentes entrevues avec quelques uns de MM. les représentants des puissances alliées. Toutefois la conférence qui devait avoir lieu entre les ministres de Sa Hautesse et M. M. les ambassadeurs, n'a pu encore se combiner par suite de plusieurs contre-temps indépendants de la volonté d'aucun d'eux. On croit pourtant que cette importante affaire est sur le point de se terminer d'une manière satisfaisante.

Indépendamment de la question politique, le cabinet ottoman continue à s'occuper avec le zèle le plus louable de la situation intérieure du pays. Le conseil se rassemble fréquemment dans ce but, soit à la Porte, soit chez quelqu'un des ministres. Dans les derniers qui ont été tenus, les délibérations ont principalement roulé sur les réformes et les améliorations à introduire dans quelques unes des branches de l'administration.

La flotte ottomane qui se trouvait depuis quelques jours à St. -Stéphano, attendant d'y être toute réunie et un vent favorable pour entrer dans le port, a mis hier matin à la voile par une très-belle brise de sud. Le Sultan s'était rendu, sur son bateau à vapeur, à son kiosque de Sérail-Bournou pour la voir entrer, et ce n'est que lorsque Sa Hautesse a été installée en cet endroit, que l'ordre d'appareiller a été donné. Le vaisseau le Mahmudiéh marchait en tête. En doublant la pointe du Sérail il a salué de 21 coups de canon le Grand-Seigneur qui lui a fait rendre son salut par la batterie du palais. Le vaisseau, toujours à la voile, a successivement salué la goélette russe, la corvette anglaise et le brick autrichien, mouillés à l'entrée de la Corne-d'Or, qui lui ont répondu coup pour coup; enfin il a tiré en l'honneur de la ville une salve qui lui a été rendue par les canons de Top-Khanè. Tous les autres bâtiments de la flotte ont imité la manœuvre du Mahmudiéh et ont salué chacun à son tour le Grand-Seigneur en passant devant le kiosque impérial.

Cette flotte se compose de 25 ou 26 voiles, dont 8 vaisseaux, 10 frégates, 2 corvettes, et 5 ou 6 bricks et autres bâtiments légers. En arrivant au mouillage, elle s'est pavisée et a gardé ses pavois tout le jour.

M. le comte de Medem, consul-général de Russie à Alexandrie, que l'on disait sur le point de retourner à son poste, est effectivement parti la semaine dernière; mais pour se rendre en Russie. On ignore l'époque à laquelle ce fonctionnaire doit aller reprendre sa place en Egypte.

La nouvelle du rappel de Nouri effendi, ambassadeur en France, prend chaque jour plus de consistance. On ignore qui sera appelé à lui succéder dans ce poste important.

On nous écrit de Samos, en date du 15 que la tranquillité la plus parfaite régnait sur tous les points de l'île, en dépit des manœuvres de quelques intrigants, qui leur est due pour tout le mal qu'ils ont essayé de faire. Deux bâtiments de guerre ottomans sont arrivés le 13 à Samos avec un corps de 300 hommes qui a été immédiatement débarqué et campé sous tentes. La présence de cette force militaire est plus que suffisante pour imposer aux mutins et les faire rentrer dans le devoir s'ils osaient se montrer encore; aussi on espère qu'elle ne fera pas un long séjour dans l'île, où la tranquillité paraît tout à fait rétablie désormais.

(Journal de Smyrne)

Rien de nouveau sur la question égyptienne; on s'occupe activement de rédiger les nouvelles instructions qui doivent être expédiées au commissaire ottoman Hadji Saïb Muhib effendi. Quoiqu'on ne connaisse pas encore ces instructions, on s'accorde généralement à croire qu'elles seront empreintes de modération, et de nature à tout concilier.

Aujourd'hui, il y a une conférence à Thérapia chez S. Exc. M. l'ambassadeur d'Angleterre, entre les représentants des Puissances alliées. La Sublime Porte attend le résultat de cette conférence.

Hier matin, S. Exc. Réchid pachia s'est rendu au palais Impérial; Sa Hautesse l'a accueilli de la manière la plus flatteuse et lui a remis de ses propres mains la décoration du Nihân Ifthar. Aujourd'hui, le canon de la flotte qui résonne au moment où nous écrivons, semble en saluant le Palais Impérial, s'être chargé de lui par sa haute habileté à tant contribué à son retour.

(SUPPLEMENT)

Τὸ ὑπουργεῖον ἀσχολεῖται ἐπίσης μετὰ ζήλου πολλοῦ, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου· περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γίνονται συχνὰ συμβούλια εἴτε ἐν τῇ Πόρτᾳ, εἴτε παρ' ἐν τῶν Ἱπουργῶν· εἰς τὰ τελευταῖα συμβούλια λόγος κυρίως ἐγένετο περὶ τῶν εἰσκατῶν εἰς τινὰς κλάδους τῆς διοικήσεως μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων.

Ὁ Κ. Κόμης Μένδερ, Γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωσσίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἔχει ὁμῶς διὰ τὴν θέσιν του, ὡς ἐλέγετο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ρωσσίαν ἀγνοεῖται δὲ πότε ἐπανέρχεται εἰς Αἴγυπτον.

— Καθ' ἡμέραν γίνεται πιθανωτέρα ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἐν τῇ Γαλλίᾳ πρέσβως Νουρὴ ἐφ' ὧν τῇ· ἀλλὰ δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι ὁ διάδοχός του.

— Σχὲς τῇ 16 Μαρτίου, εἰσῆλθεν εἰς τὸν Βόσπορον ὁ ὀθωμανικὸς στόλος, ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἐδρίκατο εἰς ἅγιον Στέφανον, περιμένων οὐρίον ἀνεμῶν· ὁ Σουλτάνος μετέβη ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὸ Σαραϊ Βουρνού Κιόσκου τοῦ διὰ τὴν ἰδίαν τὸ θέαμα τοῦτο, ἐπρωγεῖτο τοῦ στόλου ὁ Μ. Ἀ. Χ. Μ. οὐ τὶς, ὅστις ἅμα διελθὼν τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Σαραγιῶ ἔχει-ρεῖται τὸν Σουλτάνον μὲ ἀντιχειρὸς καὶ ἀντιχειρὸς ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τῆς πόλεως, μετὰ ταῦτα ἐχαίρειται τὴν Ρωσικὴν Γαλέτταν, τὴν Ἀγγλικὴν Κορβέτταν καὶ τὸ Αὐστριακὸν ἐρρίκον, τὰ ὅποια ἦσαν ἀραγμένα εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κερατιῶ Κόλπου, ἀντιχειρὸς ἐπίσης παρ' αὐτῶν, τελευταῖον ἐκαστοὺς ἐλάσεν εἰς τὴν πόλιν τῆς πόλεως. Ὅλα τὰ πλοῖα ἐμμήθησαν τὰ κινήματα τοῦ Μ. Ἀ. Χ. Μ. οὐ τὶς καὶ ἐχαίρειται ἐκαστὸν τὸν Σουλτάνον, διερχόμενα ἐνώπιον τοῦ Κιόσκου. Σύνκειται ὁ στόλος οὗτος ἀπὸ 26 κομμάτια ὧν 8 δίκροτα καὶ 10 φρεγάται.

— Samedi dernier, Envery effendi nommé defterdar à Damas et tout récemment décoré des insignes de la première classe des employés du premier ordre, a été admis à présenter à Sa Hautesse l'hommage de sa reconnaissance. Edvery effendi a reçu du du Sultan l'accueil le plus distingué.

— Ainsi que nous l'avions annoncé, M. le Dr. Caporal qui occupe depuis longues années les fonctions de directeur général des quarantaines de l'île de Candie, a été présenté mardi dernier au Sultan en même temps que Nonry bey, capou kiaya de S. Exc. Moustapha gouverneur de cette île. Sa Hautesse leur a fait l'accueil le plus distingué et voulant donner à M. Caporal un témoignage de sa satisfaction, elle lui a accordé la décoration du Nichan Iftihar.

L'habileté de Moustapha pacha, l'équité qui caractérise tous les actes de son administration et son dévouement à la réforme, lui donnaient des droits à la faveur d'un souverain qui sait sibi distinguer et récompenser le mérite. M. le Dr. Caporal, qui va bientôt retourner en Crète, sera chargé de porter à S. Exc. Moustapha pacha les insignes du muchirat et son fils aîné le titre et la décoration de Colonel.

— M. Wood, qui remplissait en dernier lieu les fonctions d'Interprète de l'ambassade d'Angleterre à Constantinople, et qui avait été chargé par Sa Majesté Britannique d'une mission spéciale en Syrie, vient d'être nommé consul général d'Angleterre à Beyruth. (L'Echo de l'Orient)

(Ἀρ. ἐγγράφ. 154.)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 74)

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ.

Τῶν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὑπαρχόντων βιβλίων καὶ ἐφημερίδων διὰ τὸ ἔτος 1841.

Ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 36,919 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1841 διαταγῆς τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

| Αὐτῶν<br>Ἀριθ.    | Ἐπιγραφή βιβλίων.                                                                                                          | Τιμή  |    | Αὐτῶν<br>Ἀριθ. | Ἐπιγραφή βιβλίων.                                                                                                                                                                                                                                       | Τιμή  |    |
|-------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|----|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|----|
|                   |                                                                                                                            | Δραχ. | Λ. |                |                                                                                                                                                                                                                                                         | Δραχ. | Λ. |
| Α'.               |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| Βιβλία δικαστικά. |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| 1                 | Ἐκδόσεις Ἀρμον. (ἐκδόσεις νέα)                                                                                             | 6     |    |                | ἑρετ., Πούρου καὶ Σαρτορίου, ἐκδοθεῖσα διὰ κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν διτομοῦ εἰς ὄψιν καὶ ἐκ τῶν τίτλων Γαμμορῶν Γραμ. καὶ Γαμμορῶν Auctoritatis Graecae, jussu Regiediti Auctoritatis Landerer, Buro a Sartori)                                          | 6     |    |
| 2                 | Πολιτικὴ δικονομία.                                                                                                        | 3     |    |                | Συλλογὴ παλαιῶν νόμων καὶ διαταγμάτων Γαλλιστ.                                                                                                                                                                                                          | 6     |    |
| 3                 | Ποινικὴ δικονομία.                                                                                                         | 1     | 50 | 39             | Κανονισμὸς Γαλλικὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὰς ἐκπαιδεύσεως στρατοῦ, μεταφρασθεὶς πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. στρατιωμάτων.                                                                                                                                     | 4     | 50 |
| 4                 | Ποινικὸς Νόμος ἐκδόσεις α.                                                                                                 | 1     | 75 |                | Κανονισμὸς τῆς χωροφυλακίας.                                                                                                                                                                                                                            | 1     |    |
| 5                 | Ὁμοίως " β'.                                                                                                               | 1     | 50 | 40             | Τὰ περὶ Ἑλλάδος πρωτόκολλα τῶν ἐν Λονδίνῳ συνεδριάσεων.                                                                                                                                                                                                 | 2     |    |
| 6                 | Ἐμπορικὸς νόμος.                                                                                                           | 1     |    |                | Γεωργικὴ καὶ οἰκτικὴ οἰκονομία ὑπὸ Γ. Παλαιολόγου τόμος Α. καὶ Β.                                                                                                                                                                                       | 6     |    |
| 7                 | Διοργανισμὸς τῶν δικαστηρίων.                                                                                              | 1     |    |                | Διατίκται τῶν φαρμάκων καὶ ἔργων τοῦ Βασιλικοῦ ἰατρικοῦ συν-μεδούλου.                                                                                                                                                                                   | 1     |    |
| 8                 | Ποινικὴ διατίκταις.                                                                                                        | 80    |    |                | Μυθιστορία ὁ ἑξήριστος ὑπὸ Α. Σούτσου.                                                                                                                                                                                                                  | 1     | 75 |
| 9                 | Νόμος ὑποθηκῶν.                                                                                                            | 50    |    |                | Περὶ τῶν ἐν Μήλῳ θερμῶν ὑδάτων ὑπὸ Ε. Λάνδερ.                                                                                                                                                                                                           | 40    |    |
| 10                | Πολιτ. Νόμ. τῆς Γαλλ. (μετάφρ.)                                                                                            | 6     |    |                | Ὁμοίως τῶν ἐν Κόβιν.                                                                                                                                                                                                                                    | 40    |    |
| Β'.               |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| Βιβλία διδασκικά. |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| 11                | Σύντομος κατὰ τῆς ἱερέας ἱστορίας ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας διατίκταις ὑπὸ Μ. Ἀποστολίδου.                                   | 1     | 75 | 43             | Ὁμοίως περὶ τῶν ἐν Θήρ.                                                                                                                                                                                                                                 | 40    |    |
| 12                | Ἐγκυρίδιον χριστιανικῶν ὑπὸ Ν. Δαρβάρους (μετατίκταις).                                                                    | 30    |    | 44             | Τὸ ὅμοιον καὶ ὁ Νόμος τοῦ Ἀρείου ὑπὸ Β. Πρὸς μὴ μὴν οἰκονομίας.                                                                                                                                                                                         | 1     |    |
| 13                | Περὶ τῆς τῆς Γυμνασιακῆς παρὰ Γεωργίου Παγαντος, ἐκδόσεως πρὸς χρῆσιν τῶν δημοδιδασκάλων μὴ πύνακα, περιέχοντα 25 σχήματα. | 2     |    | 45             | Πρακτικὴ τῆς Δ' ἑθνικῆς συνελεύσεως.                                                                                                                                                                                                                    | 1     | 50 |
| 14                | Διδασκαλία γραμμικῆς ἱστορίας.                                                                                             | 3     |    | 46             | Σίμων ἐκ Ναντούης.                                                                                                                                                                                                                                      | 1     |    |
| 15                | Σύλλογος ἐκ τῶν ἱστορικῶν θεουκδ. καὶ ἡρώδου.                                                                              | 2     |    | 47             | Ἐπιστολὴ τοῦ ἔτους 1837 ὑπὸ Ι. Κλάδου.                                                                                                                                                                                                                  | 3     |    |
| 16                | Διδασκαλία ποινικῶν ἐξόδων.                                                                                                | 50    |    | 48             | Χαρτὶς τῶν κατὰ τὴν στερεὴν ὁρίων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, προσδιορισθῶν τῶν ἐπιστολῶν παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς ὁροῦ θείας ἐπιτροπῆς τῆς συμφωνίας, συνστάμενος εἰς 5 φύλλα, λιθογραφηθέντα καὶ τυπωθέντα εἰς τὴν Β. Λιθογραφίαν. | 15    | 50 |
| 17                | Κατὰ τῆς ἀρεθάρους.                                                                                                        | 75    |    | 49             | Μηνολόγιον 1837.                                                                                                                                                                                                                                        | 2     |    |
| 18                | Κατὰ τῆς Πλάτωνος.                                                                                                         | 2     | 50 | 50             | Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἱερῶν ὑδάτων ὑπὸ Ε. Λάνδερ.                                                                                                                                                                                                          | 1     |    |
| 19                | L. Cuvier Lactantii Firmiani Divinarum Institutionum liber IV (de vera sapientia).                                         | 2     |    | 51             | Ἑλληνικὴ νομολογία τόμος 3 ὑπὸ Ν. Ξανθοῦ.                                                                                                                                                                                                               | 5     |    |
| 20                | Κίβητος Πινὰ καὶ ἑπιστολῶν ἑλλ. Χριστοφάνου τόμος Α.                                                                       | 1     | 60 | 52             | Ὁμοίως τόμος Α'.                                                                                                                                                                                                                                        | 5     |    |
| 21                | Ὁμοίως " τόμος Β. μέρος Α.                                                                                                 | 1     | 60 | 53             | Θεοφίλῳ Ἀντικύκλιος ἱστορία.                                                                                                                                                                                                                            | 6     |    |
| 22                | " " " " Β.                                                                                                                 | 1     | 60 | 54             | Χημεία συνταχθεῖσα ὑπὸ Ε. Ἀλφ. δερὲ καὶ Ι. Σαρτορίου τόμος Α.                                                                                                                                                                                           | 8     |    |
| 23                | " " " " Γ.                                                                                                                 | 1     | 60 | 55             | Πειραματικὴ φυσικὴ ὑπὸ ἑλλ. Φύχα.                                                                                                                                                                                                                       | 12    |    |
| 24                | " " " " Δ.                                                                                                                 | 1     | 60 | 56             | Δ'.                                                                                                                                                                                                                                                     |       |    |
| 25                | " " " " Ε.                                                                                                                 | 1     | 60 | 57             | Ἐφημερίδες.                                                                                                                                                                                                                                             |       |    |
| 26                | Γραμματικὴ Λατινικὴ Οὐλφίου μέρος Β. (Συντακτικόν).                                                                        | 2     |    | 58             | Ἐφημ. τῆς Κυβερν. τοῦ 1833.                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 27                | Γραμματ. Γαλλ. ὑπὸ Θεωφάνου.                                                                                               | 4     |    | 59             | " " " 1834.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 28                | Ἐπιστολὴ τῆς περιγῆσις τοῦ νέου Ἀναγνώστης ὑπὸ Ι. Σαύρου.                                                                  | 4     | 50 | 60             | " " " 1835.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 29                | Τὸ ἐκκλήσιον τοῦ δάσους, διήγημα ἡθικῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων.                                   | 30    |    | 61             | " " " 1836.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 30                | Ἐπιτομὴ τῶν βίων τῶν ἑλλ. φιλοσόφων τῆς ἀρχαῖότητος, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Α. Πόλητου μὲ 12 εἰκόνες.           | 3     | 50 |                | " " " 1837.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 31                | Ἡ Περιστερὰ, ἡθικὴ διήγημα, μεταφρασθῆν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.                                                                   | 30    |    |                | " " " 1838.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 32                | Τὰ αὐτὰ τοῦ πάσης, ἡθικὴ διήγημα.                                                                                          | 25    | 62 |                | " " " 1839.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 33                | Παιδικὴ βιβλιοθήκη, Χρηστομαθεῖς μάθημα μέρος Α.                                                                           | 25    | 63 |                | " " " 1840.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 34                | Παιδικὴ βιβλιοθήκη μέρος Β.                                                                                                | 25    | 64 |                | " " " 1841.                                                                                                                                                                                                                                             | 20    |    |
| 35                | Πατρικὴ συμβουλὴ πρὸς τὴν θυγατέρα μου ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τοῦ Ι. Ε. Κάμπη, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Α. Ρ. Πρακαθῆ. 2. τόμοι.       | 4     | 50 |                | Ἐφημ. τῶν Ἀγγλικῶν 1836.                                                                                                                                                                                                                                | 24    |    |
| 36                | Χριστιανικαὶ θεωρίαι καὶ ψυχολογικὴ νοουσία.                                                                               | 75    |    |                | " " " 1837.                                                                                                                                                                                                                                             | 24    |    |
| 37                | Στοιχεῖα τῆς Ποσειδωνίας, καὶ περιγραφή τῶν ἐντοπίων, ὡς ἱατρικῶν χρησίμων φυτῶν καὶ Α. Κ. Φράσας.                         | 2     |    |                | Ἀνθολογία τῶν κοινωτικῶν γνώσεων Α' καὶ Β. ἑξῆς. τοῦ 1837, συνιστάμενη εἰς 24 τυπογραφικὰ φύλλα εἰς 8.                                                                                                                                                  | 10    |    |
| Γ.                |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| Βιβλία διάφορα.   |                                                                                                                            |       |    |                |                                                                                                                                                                                                                                                         |       |    |
| 38                | Φαρμακοποιία Ἑλληνικὴ, συνταχθεῖσα μὲν ὑπὸ Κ. Κ. Ε. Λάν.                                                                   |       |    | 73             | Ἐφημ. τῶν ἑλλ. Ταχυδρ. τοῦ 1836.                                                                                                                                                                                                                        | 18    |    |
|                   |                                                                                                                            |       |    | 74             | Ἐφημ. τῶν ἑλλ. Ταχυδρ. τοῦ 1837.                                                                                                                                                                                                                        | 18    |    |

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1840.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς Δ. Γ. Φιλάρετος.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 55.

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 66 γ'.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἰματισμοῦ τοῦ στρατοῦ Βασ. Ἐπιτροπὴ δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 (26) Φεβρουαρίου τ. ε. ὑπ' ἀριθμὸν 1541 διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκθέσει εἰς μειοδοσίαν, κατὰ τὴν 10 (22) Μαρτ. τ. ε. ὥραν 8 π. μ. εἰς Ναύπλιον, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κ. Διοικητοῦ Ἀργολίδος, 6,000 ὀκάδες δέρματος πάτων.

Τὸ δαίγμα καὶ αἱ συνθήκαι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει γενῆ ἡ μειοδοσία, εὐρίσκειται παρὰ τῇ Διοικητηρίῳ Ἀργολίδος εἰς Ναύπλιον.

Ναύπλιον, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1841.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἰματισμοῦ τοῦ στρατοῦ Ἐπιτροπὴ

καὶ ἀσθενούντος τοῦ Κ. προέδρου, Ἀλ. Πλατύκας Ἐπικαταλυματίας.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 46.

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 57 γ'.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἰματισμοῦ τοῦ στρατοῦ Β. Ἐπιτροπὴ, δυνάμει τῆς ἀπὸ 10 (22) Φεβρουαρίου τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 1,397 διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλει ἐκθέσει εἰς μειοδοσίαν, ἐν τῇ Νήσῳ Σύρῳ κατὰ τὴν 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου, ὥραν 8 π. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐκείσε Κ. Διοικητοῦ, 575 πακέτα νήματος λευκοῦ βαμβακεροῦ, ἔξ ὧν τὰ 500 τοῦ ἀρ. 20 καὶ τὰ 60 τοῦ ἀρ. 22.

Τὰ δαίγματα ἐσφραγισμένα καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν συνθηκῶν εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητηρίου τῆς νήσου Σύρου.

Ναύπλιον, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1841.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἰματισμοῦ τοῦ στρατοῦ Ἐπιτροπὴ, καὶ ἀπόντος τοῦ Κ. Προέδρου.

Ἀλ. Πλατύκας Ἐπικαταλυματίας.

Ἀριθ. ἐγγρ. 23.

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 75.

Τὸ ἐν Κυδωνίαις Ἑλληνικὸν Ὑποπροξενεῖον

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ ἐσχάτως ἐπληροφόρηθ' ὅτι ὁ Μανώλης Ἀρβανίτης ἐκ Σαντορίνης ἐτελεύτησεν εἰς Τσανταρλί χωρίον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὑποπροξενίου, κατὰ τὴν 1. Αὐγούστου 1840, ἐγκαταλείψας μικρὰν τινα περιουσίαν, ἐνήργησεν καὶ ἐλαβεν αὐτὴν εἰς τὸ γραφεῖόν του· προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἔχουν προνόμιον κληρονομίας νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον φέροντες τοὺς ἀδιαφιλονικίτους κληρονομικοὺς τίτλους τῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν καταχωρήσθ' ἡ παρούσα εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος προσωπικῶς ἢ διὰ νομίμων ἐπιτρόπων τῶν, ἄλλως θέλει παραδοθῆ εἰς τὸν ὅστις θέλει παρουσιασθῆν ὡς τοιοῦτος.

Ἐν Κυδωνίαις, τὴν 14 (26) Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ ὑποπρόξενος  
Σ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ.

(Ἀρ. Πρωτοκλ. 50.)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 74.)

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

δηλοποιεῖ,

ὅτι δημοσιεύεται πρὸς γνώσιν τοῦ κοινῶ ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36,919 τῆς 11 Ἰανουαρ. τ. ε. διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας ἐγκριθεῖσα διατίκταις τῶν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μας κατὰστημα ὑπαρχόντων βιβλίων καὶ ἐφημερίδων, τῶν ὁποίων ἡ πώλησις ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τῶν βιβλιοπωλῶν, τῶν σημειωθέντων εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ ἀριθ. 1. τῆς 1 Ἰανουαρίου τ. ε. τοῦ ἑλλ. Ταχυδρόμου ὑπ' ἀρ. 1,159 δηλοποιεῖσιν μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρ. 1841.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας

Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ὁ Οἰκονόμος καὶ γραμματεὺς Δ. Γ. Φιλάρετος.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

